

SANOK**CHRYSTUSEM W ŻYCIU**

ISSN 1734-1078

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA***„Różańcowa******Pani nieba, ziemi,******pozdrawiamy******Cię głosy naszymi,******do Ciebie******się cały świat ucieka******przez różaniec******Tweju pomocy czeka,******Różańcowa******Dziewico Maryjo”***

Kochani Czytelnicy**RÓŻANIEC
- MODLITWA WSZYSTKICH**

„Odmawiajcie różaniec!”
Z takim wezwaniem zwraca się Maryja do nas w swoich zjawieniach w Luordes i Fatimie. Również w innych miejscach, w których spotykała się Maryja z człowiekiem zachęcała gorąco do modlitwy. Modlitwa to nasze spotkanie z Bogiem. Bóg chce się z nami spotykać i rozmawiać jako przyjaciel. W tej rozmowie modlitwa różańcowa ma swoje specjalne miejsce. Zamyka ona w sobie całe dzieło odkupienia Jezusa od zwiastowania, aż po wyniesienie Maryi do chwały nieba, obdarowanie Ją mianem Królowej całego stworzenia. Różaniec tak prosty, a tak głęboki w swojej treści. Mówi o radości, o codziennym wysiłku w pełnieniu woli Ojca przez Jezusa, o cierpieniu i zwycięstwie nad grzechem, samowolą ludzką, szukaniem swojej woli „Ojcie idę pełnić wolę Twoją”... „Ojcie niech się stanie wola Twoja”. Rozważając te tajemnice zobaczymy swoje życie, swoje radości, swoją pracę, swoje obowiązki jak również swoje cierpienia, które w wieczności zamienią się w radość wieczną. Weźmy do ręki różaniec w tym miesiącu i niech on nam towarzyszy w naszym życiu, niech również złączy nas we wspólnej modlitwie w naszym kościele. Zachęta Maryi do modlitwy różańcowej niech się w nas zrealizuje.

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku,
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 46 305 94

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Krzysztof Hassinger oraz Zespół
Redakcyjny

Druk: Drukarnia „Piast Kołodziej”, Sanok,
ul. Cegielniana 54, tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiacji tekstów

e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl

http://www.chrystuskrol-sanok.com.pl

KALENDARIUM**PAŹDZIERNIK**

4	wtorek	Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu – zakonnika <i>Jan Bernardino ur. w Asyżu w 1182 r. Po lekkomyślnej młodości porzucił świat, wybrał ubóstwo i w tym duchu założył Zakon Braci Mniejszych – stygmatyk. Zm. w 1226 r.</i>
5	środa	Wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej – zakonnicy <i>Urodziła się w 1905 r. W 1925 r. wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. W Zgromadzeniu pełniła obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtianki. Z jej postacią łączy się orędzie Bożego Miłosierdzia. Faustyna cieszyła się także darami nadprzyrodzonymi, jak wizje, ukryte stygmaty, bilokacja, czytanie w duszach ludzkich i zaślubiny mistyczne. Można powiedzieć, że Chrystus wybrał ją sobie na sekretarkę i apostołkę Jego Miłosierdzia. Wyczerpana chorobą i cierpieniami zmarła 5 października 1938 r. w Krakowie.</i>
7	piątek	Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej <i>Wspomnienie ustanowiono jako podziękowanie za wyproszone modlitwą różańcową zwycięstwo chrześcijan nad wojskiem tureckim w bitwie morskiej pod Lepanto w 1571 r.</i> PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA
9	niedziela	Wspomnienie bł. Wincentego Kadłubka – biskupa i zakonnika <i>Ur. w Karwowie ok. 1160 r. Został biskupem krakowskim, potem zrezygnował i osiadł w klasztorze cystersów w Jędrzejowie. Autor „Kroniki polskiej” i pomysłodawca „wiecznej lampki” w kościołach. Zmarł w 1223 r.</i>
13	czwartek	Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego – kapłana <i>Ur. się w Białej Podlaskiej w 1829 r. Kapucyn; ceniony spowiednik. Zmarł w 1916 r.</i>
14	piątek	Wspomnienie św. Małgorzaty Marii Alacoque – dziewicy <i>(1647 – 1690) Ur. we Francji. Wizytka. Adresatka objawień Chrystusa o czci Jego Serca.</i>
15	sobota	Wspomnienie św. Teresy od Jezusa – dziewicy i doktora Kościoła <i>Ur. w 1515 r. w Avili. Karmelitanka i reformatorka swojego zakonu. Autorka wielu dzieł mistycznych. Zmarła w 1582 r.</i> NABOŻENSTWO FATIMSKIE
17	poniedziałek	Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego – biskupa i męczennika <i>Był biskupem Antiochii. Skazany na śmierć przez pożarcie przez dzikie zwierzęta ok. 107 r. za ces. Trajana.</i>
18	wtorek	Święto św. Łukasza – Ewangelisty <i>Pochodził z rodziny pogańskiej. Później towarzysz św. Pawła; autor Ewangelii i Dziejów Apostolskich.</i>
20	czwartek	Wspomnienie św. Jana Kantego – kapłana <i>Ur. w Kętach w 1390 r. Wykładowca Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zasłynął szczególnym miłosierdziem dla ubogich. Zmarł w 1473 r.</i>
21	piątek	Wspomnienie bł. Jakuba Strzemię – biskupa <i>Ur. ok. 1340 r. Franciszkanin, potem biskup halicko – lwowski. Czciiciel Najśw. Sakramentu i Matki Bożej. Zmarł w 1409 r.</i>
24	poniedziałek	Wspomnienie bł. Jana Balickiego – kapłana <i>Urodził się koło Rzeszowa w 1869 r. Wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu. Święcenia kapłańskie przyjął w 1892 r. Po święceniach pracował przez rok jako wikariusz. Po studiach był wykładowcą i rektorem w Seminarium Duchownym w Przemyślu. Wiele godzin poświęcał pracy w konfesjonale jako charyzmatyczny spowiednik. Był cenionym kierownikiem duchowym i spowiednikiem w licznych domach zakonów żeńskich. Zmarł w 1948 r.</i>
28	piątek	Święto św. Szymona i Judy Tadeusza – apostołów i męczenników <i>Szymon ur. się w Kanie. Miał przydomek „Gortlwy”; pracował w Babilonii i Persji Juda, zwany też Tadeusz; autor jednego z listów Nowego Testamentu; apostołował w Palestynie, Syrii, Egipcie, Mezopotamii.</i>
L I S T O P A D		
1	wtorek	Uroczystość Wszystkich Świętych
2	środa	Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych – Dzień Zaduszny

„Wieczne odpoczywanie
racz im dać Panie
a światłość wiekuista
niechaj im świeci”

„Błogosławieni czystego serca” (Mt 5,8)

Te słowa Chrystusa zaprosiły małżonków na rekolekcje „Czystość małżeńska” w dniach 23-25 września 2005 r w Sanoku do Parafii Chrystusa Króla.

Organizatorami rekolekcji była Parafia Chrystusa Króla, Ruch Światło-Życie Domowy Kościoł - Rejon Sanok z ks. Moderatorem W. Słyszem na czele i parą rejonową Elżbietą i Andrzejem Kędra.

W rekolekcjach uczestniczyło około 120 osób, których Bóg przyprowadził by mogli spotkać się z Panem, dać znak miłości Boga do człowieka w Chrystusie i odnaleźć sens życia w czystości małżeńskiej.

Rozpoczęcie rekolekcji, zawiązanie wspólnoty odbyło się w dolnym kościele, a zebranych uczestników powitał w imieniu własnym i ks. prałata F. Kwaśnego - ks. K. Hassinger.

Rekolekcjom, które odbywały się w Zespole Szkół Budowlanych przewodniczył ks. dr Jacek Goleń oraz para animatorów z RŚ-Ż Domowy Kościoł - Beata i Andrzej Guzikowie. To oni prowadzili konferencje, które były przygotowane, omówione perfekcyjnie, za co należy się słowo uznania i podziękowania.

Na konferencjach poruszono następujące tematy:

1. „Miłość małżeńska - dar i zadanie”
2. „Rola czystości w życiu małżeńskim”
3. Zagrożenia czystości małżeńskiej
4. Eucharystia i czystość małżeńska
5. Rola modlitwy i dialogu w zachowaniu czystości małżeńskiej
6. Naturalne planowanie rodziny jako styl życia.

Z omawianych tematów doświadczyć i zrozumieć można było kim jest dla nas Jezus w naszych małżeństwach, jak umacniać naszą miłość aby się rozwijała mimo trudów i prób codziennego życia. Wzorem miłości powinni być rodzice, którzy zostali powołani do tej roli w małżeństwie. Jan Paweł n mówił: „Wszyscy małżonkowie są powołani do świętości w małżeństwie według woli Boga, a to powołanie realizuje się w miarę, jak osoba ludzka potrafi odpowiedzieć na przykazanie Boże, ożywiona spokojną ufnością w łaskę Bożą i we własną wolę.” Trwając w jedności z Jezusem małżonkowie odkryją co oznacza prawdziwe i pełne szczęście i czym jest czystość małżeńska. Czystość małżeńska jest wypełnieniem planu Boga, jest też drogą do świętości i jedyną postawą, która prowadzi do szczęścia w małżeństwie. Tu zrozumieć można było, czym jest czystość małżeńska, co Bóg nam daje, a daje dużo, bo oferuje małżonkom przymierze tj. swoją bliskość i po-

moc, na co oni powinni odpowiedzieć całkowitym zawierzeniem Bogu.

Chrystus umacnia małżonków w miłości aby ona nie umarła, nie znikła, lecz ciągle się rozwijała w czystości. Apostołem miłości i czystości był sługa Boży Jan Paweł II, który uczył czym jest czystość: „Czystość to ochrona miłości” - bo bez czystości miłość się nie rozwija. „Tylko serce czyste, może w pełni dokonać wielkiego dzieła miłości, jakim jest małżeństwo. Tylko czyste serce może w pełni kochać Boga - służyć drugiemu człowiekowi. Nie pozwólcie, aby zniszczono waszą przyszłość. Nie pozwólcie odebrać sobie bogactwa miłości.” A pasją miłości jest dziecko.

Na rekolekcjach był też czas na pracę w grupach, podsumowanie tych prac oraz na pytania i odpowiedzi kierowane do ks. Jacka i pary animatorów. Bardzo ważne stało się przeżywanie wspólnej modlitwy poprzez Jutrznię, Eucharystię, Koronkę do Miłosierdzia Bożego z intencjami.

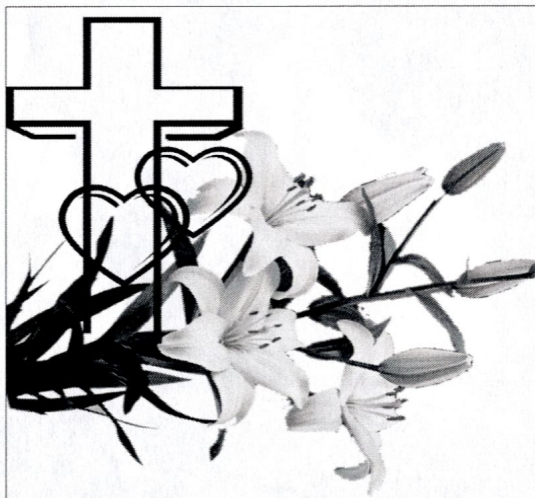
Podczas niedzielnej Eucharystii małżonkowie podjęli ofiarę Adopcji Duchowej dziecka poczętego oraz Krucjatę Wyzwolenia Człowieka. Odnowione zostały też przyrzeczenia małżeńskie błogosławione przez kapłanów sprawujących Eucharystię. Było dużo radości, niespodzianek np.: każda małżonka dostała od męża czerwoną różę, a przed „domem weselnym” (Zespół Szkół Budowlanych) czekały na pary małżeńskie dzieci z przygotowanym programem artystycznym i

życzeniami. Para rejonowa każdą parę małżeńską witała chlebem, a małżonek przynosił swoją żonę przez próg na rękach. Agapa była uczną weselną.

Rekolekcje były wielkim przeżyciem, umocnieniem więzi z Bogiem, więzi małżeńskiej. Dały uczestnikom konkretne wskazówki jak żyć w czystości i pokazały drogę do jej dojrzwania, by miłość małżeńska była wielka Bogiem. Budujące świadectwa dawane przez małżonków były znakiem zrozumienia czystości małżeńskiej. Godne podkreślenia są uwagi młodych uczestników, którzy tutaj po raz pierwszy spotkali się z metodą naturalnego planowania rodziny i bardzo byli szczęśliwi, że mogli tyle dowiedzieć się na ten temat. To tym bardziej przekonało nas o wielkiej potrzebie organizowania tego typu rekolekcji tematycznych.

Dziękujemy dobremu Bogu za dar rekolekcji, za dar uczestnictwa w tych rekolekcjach a organizatorom za ich przygotowanie i podjęcie tego trudu. Słowa podziękowania kierujemy także do sponsorów, ofiarodawców i wszystkich, którzy pomagali i tworzyli to dzieło.

A.D.

Z HISTORII I TEOLOGII MSZY ŚWIĘTEJ cz. 6

Modlitwa Eucharystyczna (Anafora): tu liturgia ofiary osiąga swój szczyt, jest to centralna i kulminacyjna część całej akcji liturgicznej. Wszystkie poprzednie części przygotowują uczestników Mszy świętej do złożenia Bogu Ojcu Najświętszej Ofiary, a wraz z nią daru z samych siebie. Na Modlitwę Eucharystyczną składają się:

a) Prefacja: jest to modlitwa dziękczynna, w której kapłan w imieniu wszystkich zgromadzonych wysławia Boga Ojca i dziękuje Mu za całe dzieło zbawienia. Jej elementy to: - dialog wprowadzający: - Pan z wami, - I z Duchem Twoim (słowa te wskazują na obecność Pana w swoim ludzie, pozdrowienie skierowane jest do całego zgromadzonego Kościoła),

- W górę serca, - Wznosimy je do Pana (nasza nadzieja złożona jest w Bogu, nie w nas; wzniesione serca skierowane są do Pana, gotowe na modlitwę i dziękczynienie), - Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu, - Godne to i sprawiedliwe (słowa te wyrażają nasze dziękczynienie za wszystkie dobrodziejstwa, a zwłaszcza za dar Jezusa Chrystusa),

- formuła wstępna: „Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie...” –

jest kontynuacją odpowiedzi wiernych, zwraca uwagę na słuszność i wartość ustawicznego dziękczynienia Panu Bogu,

- embolizm: (grec. en + ballo = wtrącam), jest to zmienna część prefacji, jej tekst związany jest z charakterem danego dnia, podaje także motyw dziękczynienia,

- formuła końcowa: „Przeto z aniołami, archaniołami, z błogosławionymi duchami...”, wyraża łączność Kościoła pielgrzymującego z Kościołem niebiańskim.

b) Aklamacja „Święty, święty”: całe zgromadzenie wraz z Kościołem zbawionych wznosi okrzyk na cześć Boga (łac. acclamare – obwieszczać, wykrzykiwać, ogłaszać). Składa się ona z dwóch części: „Święty, święty”(Sanctus) to tzw. „Trishagion” (grec. = potrójnie święty), z Księgi proroka Izaja-

sza. Słowa te wypowiadają serafini w wizji, którą miał prorok w 740 r.p.Chr., w świątyni jerozolimskiej.

2 część „Błogosławiony” (Benedictus) pochodzi z Ps. 118 (w.25), a wypowiadają te słowa, wraz z okrzykiem „Hosanna na wysokości” (hebr. Hosanna = zbaw mnie), mieszkańcy Jerozoli-

my, w czasie wjazdu Jezusa do miasta.

c) Epikleza: (grec. epiklesis = zejście, zstąpienie) jest prośbą skierowaną do Boga Ojca, aby mocą Ducha Świętego przemienił chleb i wino w Ciało i Krew Chrystusa („Uświęć te dary mocą Twojego Ducha, aby stały się dla nas Ciałem i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa”). d) Opowiadanie o ustanowieniu i konsekracja: kapłan powtarza słowa, które są opisem Ostatniej Wieczerzy i wypowiada słowa Chrystusa dokonując konsekracji czyli przemiany chleba i wina, mocą Ducha Świętego, w Ciało i Krew Chrystusa. Poprzez słowa i czynności Chrystusa spełnia się ofiara, którą ustanowił On sam w czasie Ostatniej Wieczerzy. To sam Jezus, jako Arcykapłan, sprawuje Eucharystię. Czyni to samo, co uczynił w czasie Ostat-

niej Wieczerzy. Wypowiadaniu słów konsekracji („Bierzcie i jedzcie... Bierzcie i pijcie...”) towarzyszy gest wyciągniętej ręki, który wskazuje na obecność Ducha Świętego – to Jego mocą chleb staje się Ciałem, a wino Krwią. Ukazywanie wiernym konsekrowanej Hostii wprowadzono dopiero ok.

1200, gdy rozwinęła się pobożność eucharystyczna, a lud pragnął oglądać Najświętsze Postacie wierząc, że wpatrywanie się w nie jest źródłem wielu łask. Ukazywanie kielicha wprowadzono w XIV wieku. Przy ukazywaniu świętych Postaci, na znak czci stosowano okadzenie, bicie w dzwony, grała orkiestra. Wiernym polecano, by w tym czasie modlili się o odpuszczenie grzechów, odmawiali krótkie formuły np. „Pan mój i Bóg mój” (stąd wziął się przedsoborowy gest bicia w piersi w czasie Podniesienia).

e) Anamneza: są to słowa, które przypominają, że to, co dokonuje się na ołtarzu to realne i uobecnione w tym momencie wydarzenia zbawcze: męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Anamnezę rozpoczyna jedna z czterech (do wyboru) aklamacji: - Oto wielka Tajemnica wiary, - Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy

Twojego przyjścia w chwale.”

f) Złożenie ofiary: wierni wraz z kapłanem składają Bogu Ojcu w ofierze Niepokalaną Hostię – Jezusa Chrystusa, a także samych siebie.

g) Modlitwy wstawiennicze: jest to modlitwa w intencji całego Kościoła i w intencji zmarłych h) Doksologia końcowa: („Przez Chrystusa, w Chrystusie...”) jest uwielbieniem Boga za dzieła odkupienia dokonane w Chrystusie, z Chrystusem i przez Chrystusa, mocą Ducha Świętego. Gest podniesienia świętych Postaci jest przedstawieniem Darów (Ciała i Krwi) do ofiarowania ich Bogu Ojcu w postawie największego uwielbienia, za pośrednictwem Chrystusa. Końcowe „Amen”, wypowiedane przez lud jest największym „Amen” w całej Mszy świętej.

Katarzyna Fuksa

BEZCENNE PACIORKI CZYLI WIELGY O RÓŻAŃCU

Często odmawiany różaniec zapada w naszą podświadomość. Kiedy leżałem w szpitalu, w czasie bezsennej nocy słyszałem, jak jeden z chorych mówił różaniec, śpiąc. Pytał mnie potem, czy nie mówię przez sen. Powiedziałem mu, że rozmawiam z Matką Boską. Uważał to za żart. Wiemy, że cały oddział żołnierzy na wojnie, bardzo zmęczonych, idzie, śpi i trafia tam, dokąd ma przyjść. Jeżeli odmawiamy często różaniec, to wtedy on sam czasem za nas się modli. I to jest chyba szóstą radosną tajemnicą różańcowa.

Ks. Twardowski

„Nie ma w życiu problemu, którego by nie można rozwiązać z pomocą różańca.”

(S. Łucja z Fatimy)

„Przylgnijcie do różańca. Okazujcie wdzięczność Maryi, bo to ona dała nam Jezusa” **(bł. O. Pio)**

„Modlitwa Różańcowa jest syntezą naszej wiary, podporą naszej nadziei, żarem naszej miłości.”

(bł. O. Pio)

„Wiercie w moc różańca. Nie oparł mi się żaden grzesznik, skoro oplotłem go różańcem”

(św. Ludwik)

„Różaniec jest to modlitwa, którą bardzo ukochałem (...). Przedziwna w swej istocie i głębi (...). Oto bowiem na kanwie słów Pozdro-

wienia Anielskiego przesuwają się przed oczyma naszej duszy główne momenty z życia Jezusa Chrystusa (...) jakbyśmy obcowali z Panem Jezusem przez serce

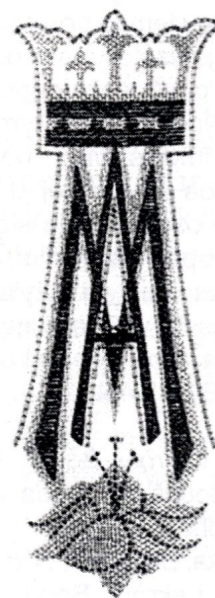
Jego Matki. Równocześnie zaś w te same dziesiątki różańca, serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości (...). W tajemnicach radosnych widzimy (...) radość rodziny, macierzyństwa, przyjaźni, wzajemnej pomocy. W tajemnicach bolesnych rozważamy w Chrystusie (i razem z Jego Matką) wszystkie cierpienia człowieka. W tajemnicach chwalebnych odżywają nadzieje życia wiecznego. W Chrystusie zmartwychwstałym cały świat zmartwychwstaje”.

Jan Paweł II

„Różaniec to łańcuch bezpieczeństwa na stromej skale szczytów górskich. Nie wolno się zatrzymywać na żadnej tajemnicy. Trzeba iść dalej. Bo pełnia życia jest u szczytu...” „Może to być dla nas wszystkich pociechą w naszym trudnym, codziennym życiu. (...) I gdy my na tyle problemów rady nie mamy, zostają jedno: mieć w kieszeni różaniec i modlić się za tych, którzy nam przyczyniają tyle udręki we własnej Ojczyźnie (...) Módlmy się za tych ludzi. Przeklinanie nic nie pomoże. Powtarzanie sobie różnych plotek czy dowcipów politycznych, też nic nie da. Ale, modlitwa może pomóc. Ona zdolna jest oświecić umysły, poprawić wolę ludzką.” Zwiążmy myśli, usta i dłonie nasze różańcem świętym, napełnijmy domostwa i wioski nasze szeptem modlitewnych Pozdrowień maryjnych, przekazując jedni drugim uporczywe wołanie: „Zdrowaś Maryjo”!

„Szczególnie zadbajmy o to, by przywrócić w domach rodzinnych piękny, stary zwyczaj kończenia dnia wspólnym różańcem.”

Ks. Prymas Stefan Wyszyński

SYMBOLE

Ich znaczenie

i przesłanie

Pustynia – jest to morze piasku, skał, ziemia pusta i nieurodzajna. Traktowana zawsze była jako ziemia przeklęta. Na pustynię wypędza się zło: „Aaron położy obie ręce na głowę żywego kozła, wyzna nad nim wszystkie winy Izraelitów,.. i każe wypędzić go na pustynię. W ten sposób kozioł zabierze z sobą wszystkie ich winy do ziemi bezpłodnej.” (Kpł. 16,21-22). Pustynia ze względu na swoje odosobnienie od ludzkich siedzib ma też pozytywne znaczenie. Jest miejscem

doświadczenia Boga: „Dlatego chcę na pustynię ją wyprowadzić i mówić jej do serca. (Oz 2,16); na pustyni Bóg nadał 10 Przykazań, zawarł przymierze z ludźmi. Jest też pustynia miejscem przygotowania (np. Jan Chrzciciel przed rozpoczęciem działalności), oraz może być miejscem kuszenia (np. Chrystus na pustyni).

Góra – wyniosła góra jest znakiem wyższej mocy. Często uważana za siedzibę bogów. W Piśmie św. często można znaleźć odniesienia do tego, że Pan Bóg też wybierał górę jako miejsce bliższego kontaktu ze Sobą – na górze jest „bliżej Boga”. „Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagór-

ki. Wszystkie narody do niej popłyną” (Iz 2,2) - ten tekst przywołuje też górę jako symbol ostatecznego wywyższenia. Do dziś wiele kościołów i kaplic buduje się na wzniesieniach, by podkreślić ich szczególną bliskość z Bogiem i możliwość bliższego z Nim kontaktu w tym miejscu.

IMIONA

Zwykłe słowa

czy coś więcej?

BŁĄŻEJ (3.II, 29.XI)

Zdrobnienia i skróty: Błażek, Błażko
W innych językach: wł. Biaggio, niem. Blasius, fr., ang. Blaise, ros. Włas
Pochodzenie i znaczenie: łacińskie: Blasius, być może od łacińskiego: blatio - gadać, paplać
Charakterystyka osoby: Osoba o bardzo wybujałej indywidualności, niezwykle wrażliwa i stale siłająca się na oryginalność. Pragnie tym imponować innym. Ma zadatki, by przewodniczyć innym, jest bowiem to postać odważna, dobry organizator, ma uzdolnienia oratorskie. Potrafi także dopracować się cech dyplomaty. Poza tym osoba agresywna, impulsywna i nerwowa. Jedynie osoba przeciwnej płci może ułagodzić tą osobę. Staje się wtedy wzorowym współmałżonkiem, dobrym rodzicem i wspianym przyjacielem. Dodatkowo osoba wierna jednej miłości - nie uznająca miłosnego rozbujania.

BOGDAN, BOHDAN (19.III, 17.VII, 10.VIII, 9.X)

Zdrobnienia i skróty: Bodek, Bodzio, Bogdanek, Boguś (od Bogdana), Bohdanek (od Bohdana)

Forma żeńska: Bogdana, Bogna

Zdrobnienia i skróty: Bogdanka (od

Bogdany), Bohdanka (od Bohdany)
W innych językach: fr. Daudet, Dieu-donné, Didier, Dié

Pochodzenie i znaczenie: hebrajskie Elchanan - Bóg jest łaskawy; łacińskie: Adeodatus - dany od Boga
Uwagi i ciekawostki: Imię popularne w krajach słowiańskich i w Rumunii. Nosili je pierwsi wojewodowie wołoscy, nawet cały kraj nazywano w późnym średniowieczu Bogdania albo Bogdan.

Charakterystyka osoby: Osoba subtelna, dobra i zasadna. Nie daje się drobnym niepowodzeniom i uparcie dąży do celu. Osoby te często otrzymują wysokie stanowiska i bywają wtedy szczęśliwe. W takiej sytuacji chętnie służą innym radą i pomocą. Maja duże poczucie własnej wartości i godności. Bardzo cenią spokój i sprzyjające warunki do pracy. W swych dociekaniach nie są zbyt skrupulatni, co może przysporzyć im kłopotów. Czasem zachowują się jak lekkoduch. Są to osoby poprawne w małżeństwie i niedbałe w domu.

BOGUMIŁ, BOGUMIL (13.I, 18.I, 26.II, 10.VI, 3.XI, 20.XII)

Zdrobnienia i skróty: Boguś

Forma żeńska: Bogumiła

Zdrobnienia i skróty: Bogumiłka, Bogusia, Miłka

W innych językach: ang. Theophilus,

niem., węg. Bogumił, gr. Theofilos, łac. Amadeus

Pochodzenie i znaczenie: greckie: Theofilos, łacińskie: Amadeus, Amedeus - miły Bogu

Charakterystyka mężczyzny: Mężczyzna z tym imieniem jest inteligentny, godny naśladowania, umie szybko przystosować się do warunków życia. Jest

dobrym obserwatorem, toteż dobrze poznaje naturę ludzką - jej zalety i wady. Z tego powodu dość często zmienia znajomych i przyjaciół. Ma powodzenie u kobiet. Dość często nie dotrzymuje słowa, a przez to zraża do siebie znajomych. Jest obrotny, lubi pochwały, nie ceni pieniędzy. W sztukach artystycznych nie gustuje.

Charakterystyka kobiety: Kobieta szczęśliwa gdy ma sporo odpowiedzialnej pracy, której kierowaniem nie lubi dzielić się z mężczyzną gdyż do sukcesu dochodzi własnym sposobem. W zasadzie jest tolerancyjna, lojalna wobec przyjaciół oraz życzliwa dla znajomych. Poza tym jest skrytą, niezależną oraz pewną siebie osobą, wymagającą wiele od swoich współpracowników. Ma nieraz problemy na skutek swej kłótlwej natury z których wychodzi jednak bez szwanku.

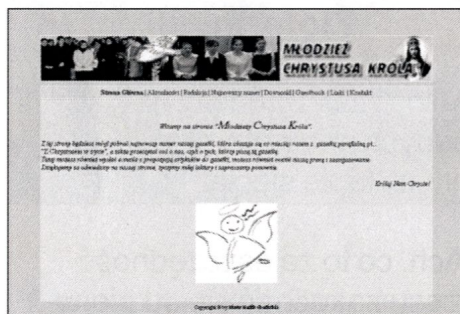

Droga młodzieży!

Pierwszy miesiąc nauki już za nami. Obowiązków mamy coraz więcej, jednak my wciąż zachęcamy Was do odwiedzania naszej strony oraz do komentowania jej poprzez księgę gości. Wpisujcie swoje komentarze na temat naszej pracy w gazetce - te pozytywne jak i negatywne. Licznik odwiedzin pokazuje nam, że jednak odwiedzacie naszą witrynę - więc więcej śmiałości - komentujcie to co się na niej dzieje.

Dzięki Wam powstał dział „linki”, postaramy się go na bieżąco rozszerzać.

Przysyłajcie do nas swoje propozycje artykułów. Za co już dzisiaj bardzo dziękujemy. A w tym numerze o sekcje, którą zapewne każdy z Was dobrze zna. Chodzi o świadków Jehowy, oprócz tego jak zwykle kolejna porcja SMSów i złotych myśli.

Zapraszamy więc do lektury...

Teksty SMS

*Tam gdzie się kończy logika zaczyna się szkoła.

*Zrób miejsce i wykasuj trochę SMSów to zaraz prześlę ci sprawozdanie z dzisiejszej debaty sejmowej :-)

Młodzież z CHRYSYTA KRÓLA

Przyjaźń

Przyjaźń to największy skarb,
który jest ukryty na dnie serca
przyjaźń to niewidzialna nić, która łączy ludzi
przyjaźń to pokój duszy, który daje poczucie potrzeby
przyjaźń to rozległa przestrzeń,
która prowadzi do jedności
przyjaźń to wartość, której nie da się wycenić
przyjaźń to przygoda, która jest nasączona odpowiedzialnością.
Boże spraw aby moja przyjaźń taką była.

ks. Piotr A. Faliński

Wiersz ten wywołuje w nas refleksje nad przyjaźnią. Ks. Piotr A. Faliński w kilku wersach spróbował przedstawić nam prawdziwą przyjaźń, przyjaciela, osobę która nas rozumie i akceptuje takimi jakimi jesteśmy. Prawdziwy przyjaciel to bezcenny skarb, to nie tylko towarzysz do rozmów z którym moglibyśmy przegadać godziny ale przede wszystkim osoba na którą mo-

żemy w każdej chwili liczyć. Jednak przyjaźń wymaga od każdego z nas poświęcenia, cierpliwości, bo tak naprawdę w trudnych i ciężkich chwilach naszego życia dopiero poznaje się prawdziwego przyjaciela. Przyjaźń to wartość której nie da się wycenić za żadne pieniądze a także nie da się jej kupić. Oczywiście mowa jest tutaj o prawdziwej przyjaźni która jak niewidzialna nić łączy ludzi oraz jak rozległa

przestrzeń prowadzi do jedności.

Natomiast przyjaźń kupiona za pieniądze trwa dopóty dopóki człowiek posiada kasę a gdy ona się kończy pryska jak bańka mydlana. Dlatego każdy kto posiada prawdziwego przyjaciela niech dziękuje Bogu za ten skarb, nie zapominając pielęgnować tę przyjaźń. Natomiast pozostałe osoby które poszukują jeszcze prawdziwej przyjaźni niech powtarzają słowa „Boże spraw aby moja przyjaźń taką była.”.

Świadkowie Jehowy

Kim są Świadkowie Jehowy?
– historia sekty.

Założycielem Organizacji Świadków Jehowy był Karol Tee Russell. Ur. Się 16.09.1852 w Pittsburgu.

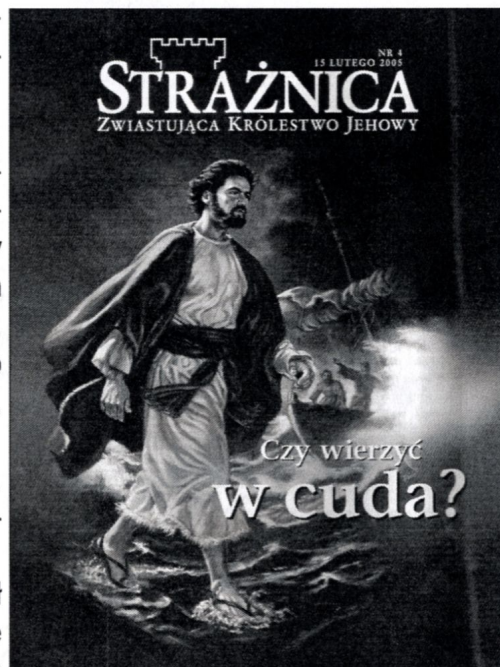
W wieku 9 lat zmarła mu matka. Do 18go roku życia często zmieniał swoje wyznanie. Był w protestanckiej sekcie, następnie w Y.M.C.A. czyli Chrześcijańskim stowarzyszeniu młodych ludzi. Po pewnym czasie zmienia po raz kolejny swoje wyznanie, przechodząc do adwentystów. Karol rozpoczyna czytanie Biblii. Najbardziej interesuje go apokalipsa, oraz prorocтва Daniela. Karol na swojej drodze poznał młodą osobę, która uważnie przysłuchiwała się jego własnym naukom. Znajomość ta kończy się małżeństwem. Żoną Karola zostaje Maria Acley, która często zabiera głos na zebraniach prowadzonych przez jej męża na których studiowane jest Pismo Święte. Prowadzi ona również korespondencje męża, zbierając wszystkie adresy ludzi zainteresowanych nauką męża.

Z czasem Karol zaczął swoją sektę propagować poza Stanami Zjednoczonymi. Odwiedza Japonię, Chiny, Indie, Palestynie Austrię a także Polskę.

Ruseell swoją naukę opiera na wpajaniu nienawiści do Kościoła katolickiego. On sam nie może pojąć jak Chrystus mógł na krzyżu przebaczać swoim oprawcom /Łk. 23,24/

W roku 1982 w życie p Russellów wkradają się spory, które z biegiem czasu doprowadziły do separacji, a później do rozwodu. Zły przykład życia prywatnego oraz błędy jego nauki są przy-

czyną, że dzisiejsi świadkowie Jehowy nie mówią o Russeluu zbyt dużo. Po śmierci Russella 31.10.1916 jego miejsce zajmuje Judge Franklin Rutherford, który z zawodu jest adwokatem.. Zo-

staje on wkrótce mianowany na adwokata sekty. Oficjalnie dnia 06.01. 1917r. Rutherford zostaje wybrany na miejsce Karola Russella.

Rok 1931 jest rokiem przełomowym dla Organizacji, bowiem w tym właśnie roku przyjmuje ona nazwę „Świadków Jehowy”. usuwając swoje dotychczasowe nazwy.

Po zgonie Rutherforda na przywódcę sekty zostaje wybrany kolejny badacz. Dokonuje się to 13.01.1942r. przywódcą sekty zostaje Nathan Homer Knorr. Wstąpił on do Organizacji mając zaledwie 16 lat. Jego kariera rozwija się bardzo gwałtownie. Oddaje on sekcie wielkie przysługi...

Przyjazd ŚJ do Polski:

Gubernator warszawski w dniu 20.05.1913r. zezwolił na propagowanie amerykańskiej sekty w Polsce, pod nazwą „Badaczy Pisma św.”

Po I wojnie światowej warunki

sprzyjały sekcie, i zaczęła ona „zapuszczać swoje korzenie”. Wszyscy mieli dość wojny, toteż zaczęli się przysłuchiwać nowym ideom ze nie należy brać broni do ręki, że nie należy zabijać...skłoniło to naiwnych do wstąpienia w szeregi sekty.

II wojna światowa była nowa wyłęgarnią ŚJ na naszych terenach oraz na ziemiach odzyskiwanych, na których to zaroilo się od ŚJ.

Złote myśli

„Miłość zależy od przypadku: jednych amor rani strzałą, innych łapie siecią.”

„Ach, co to za oszczędność czasu zakochać się od pierwszego ujrzenia.”

Jan Kamyczek

dział redagują: Barbara Sęp,
Piotr Balik, Wojciech Drozd

W Y D A R Z Y Ł O S I Ę

01. wrzesień

Uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego zgromadziło w naszym kościele na Mszy św. o godz. 8.00 dzieci i młodzież zarówno z miejscowej szkoły podstawowej, jak też z gimnazjum i szkoły śred-

niej. Uroczystą Mszę św. odprawił i Słowo Boże wygłosił Ks. Proboszcz.

10. wrzesień

Rok Eucharystii w naszej Archidiecezji zakończył uroczysty Kongres Eucharystyczny w Przemyślu. Na uroczystościach centralnych gromadzili się przedstawiciele z całej Archidiecezji.

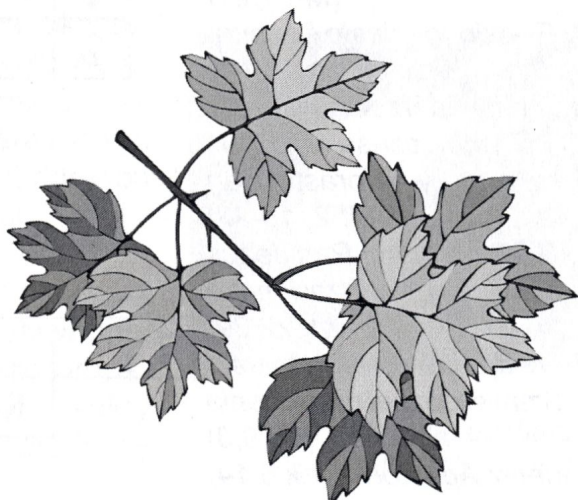
Również z naszej parafii wyruszyła 14-osobowa grupa pielgrzymów wraz z Ks. Proboszczem. Dzień wcześniej Rok Eucharystii zakończyła w naszej parafii uroczysta Msza św. sprawowana pod przewodnictwem Ks. Proboszcza, który też wygłosił okolicznościowe Słowo Boże.

17. wrzesień

Pogoda zupełnie nie dopisała, ale comiesięczne nabożeństwo fatimskie zebrało w kościele grupę wiernych niewiele mniejszą niż w inne dni fatimskie. Mszy św. przewodniczył i prowadził całość nabożeństwa ks. Krzysztof Hassinger.

23 – 25. wrzesień

Rekolekcje dla małżonków pod hasłem „Błogosławieni czystego serca”, poświęcone według tytułu czystości i miłości małżeńskiej. Zebrały w naszej parafii małżeństwa tutejsze, jak też pary małżeńskie z terenów okolicznych i pojedyncze pary z całej archidiecezji przemyskiej. W sumie uczestniczyło w rekolekcjach ok. 120 osób. Ćwiczenia rekolekcyjne odbywały się w kościele i w Zespole Szkół nr 4 w Sanoku. Całość rekolekcji prowadził ks. Jacek Golenia – duszpasterz rodzin diecezji rzeszowskiej. Całość rekolekcji od strony merytorycznej i organizacyjnej przygotował Domowy Kościół Rejonu Sanok, pod przewodnictwem pary rejonowej – E. i A. Kędrów.

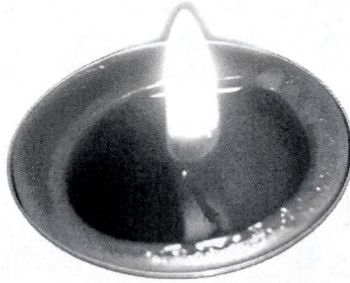

W MINIONYM MIESIĄCU

odeszli do wieczności:

Rudańska Katarzyna
Rycyk Józef
Waligóra Wojciech

„Wieczne odpoczywanie racz im dać
Panie...”

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Jankowski Jakub
Michoń Mateusz
Niecengiewicz Grzegorz
Solarz Amelia
Solon Kacper
Starościak Michał
Tomoń Jakub
Zimoń Szymon

„Trwajcie zawsze w jedności
z Chrystusem”

stanęli na ślubnym kobiercu:

Czopor Daniel i Wolfram Magdalena
Dziurdziewicz Wojciech i Ząbkiewicz Dorota
Jagodziński Artur i Madera Agnieszka
Kafara Marek i Guzik Jolanta
Kopij Lesław i Matuszewska Marzena
Ohla Michał i Polańska Magdalena
Piróg Krzysztof i Zadyłak Marzena
Pytlowany Marcin i Graba Sabina
Solarz Marcin i Rybczak Justyna
Wasylik Władysław i Pielech Zofia

„Prośmy Ducha Św., aby uświęcił
ten związek i dał małżonkom łaskę
wytrwania”

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰-18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

w okresie wakacji niedzielna
Msza św. wieczorna jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

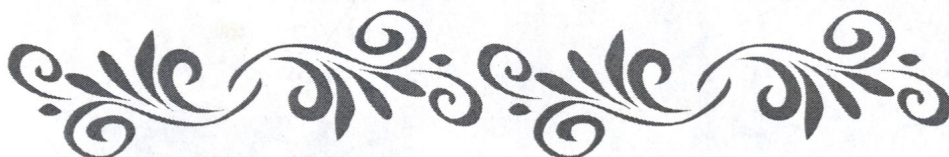
sakramentu małżeństwa

minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z Urzędu Stanu Cywilnego

pogrzebu

- akt zgonu z Urzędu Stanu Cywilnego

BIBLIOTEKA PARAFIALNA
ZAPRASZAMY poniedziałki i środy
po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy

HUMOR SZKOLNY c.d.

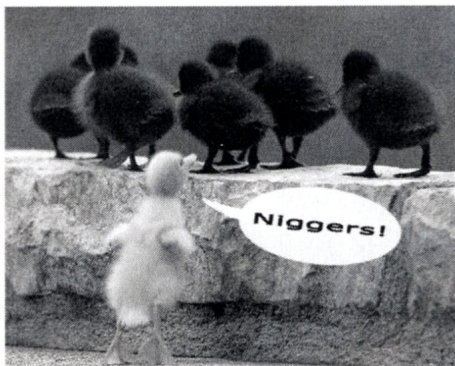
* -Jasiu, znów spóźniłeś się na lekcję!

-Na naukę nigdy nie jest za późno!

*W klasie maturalnej nauczyciel matematyki zdenerwowany brakiem pilności uczniów okrutnie ich łąje.

- Jesteście bałwany, osły, nie uczycie się, nic nie robicie. Aleksander Wielki w waszym wieku posiadał już takie umiejętności, tak znał sztukę wojenną, że pół Europy zawojował.

- Tak, panie profesorze – replikuje jeden z uczniów – ale jego nauczycielem był Arystoteles...

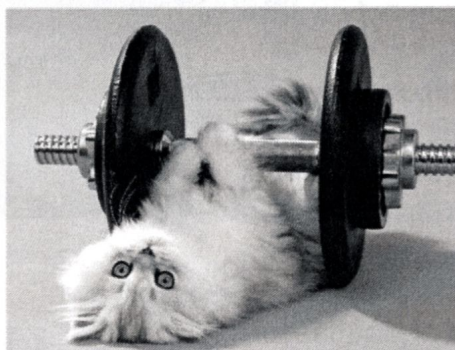

*Nauczyciel matematyki mówi do uczniów:

- Od dziś będziemy wszystko liczyć na komputerach.

- Wspaniale! - cieszą się dzieci.

- No to ile to jest: 15 komputerów dodać 8 komputerów?

*Jaś pyta mamę: - Czy dziś jest piękny dzień? - Dlaczego pytasz, synku?

- Bo nasza pani od polskiego powiedziała, że pewnego pięknego dnia zwariuje ...

*Na lekcji chemii nauczyciel pyta ucznia: - W czym się rozpuszczają tłuszcze?

- W rondlu – odpowiada uczeń.

*Na lekcji chemii nauczyciel tłumaczy: - Tlen odkryto dopiero pod koniec XVIII wieku.

Na to jeden z uczniów – To czym ludzie oddychali wcześniej?

*Tak uczeń sformułował kiedyś zasadę dynamiki Newtona:

„Jeżeli na ciało nie działa żadna siła lub siły równoważą się, to ciało pozostaje w „spoczynku wiecznym”

*- Jasiu, co możesz powiedzieć o wojnie trzydziestoletniej?

- Trwała trzydzieści lat, proszę pana!

- To trochę za mało!

- Trzydzieści lat to dla pana „za mało”?

*Niewolnicy rzymscy używani byli do najcięższych prac, niektórzy jako nauczyciele.

*Na lekcji biologii pani pyta Jasia:-

Co to jest?

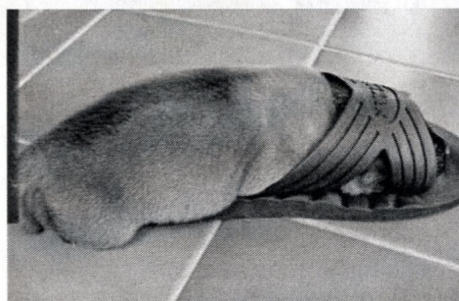
- Szkielet.

- Czego?

- Zwierzęcia.

- Ale jakiego?!

- Nieżywego!

*Ojciec do syna – Kiedy poprawisz jedynekę z matematyki?

- Nie wiem tato, nauczycielka nie wypuszcza dziennika z rąk ...

Matematyk na lekcji do Jasia:

- Jasiu, jeżeli twój brat ma pięć bananów, a ty mu weźmiesz dwa, to jaki będzie rezultat?

- To on mnie zbije, proszę pana!

